

Titel: Udrag fra Journalen NB12

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K22", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb12-kom-shoot-nb12-486.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **paralelliseret ... fra at hedde σοφοι til φιλοσοφοι** : se »Den bevæbnede Neutralitet«, hvor SK skriver: »Men Idealiteten i Forhold til det at være Christen er bestandigt Inderliggjørelsen. Jo idealere det at være Christen opfattes, jo inderligere bliver det, og jo vanskeligere. Det at være Christen undergaaer saa en Forandring, som jeg vil oplyse ved en verdslig Analogie. Først var der i Grækenland Vise, σοφοι. Da saa Pythagoras kom, og med ham Reflexions-Bestemmelsen i Forhold til det at være Viis, Reduplikationen [201,15], saa vovede han ikke engang at kalde sig Viis, men han kaldte sig en φιλοσοφος. Var dette et Tilbageskridt eller et Fremskridt, eller var det ikke, fordi Pythagoras idealere havde opfattet hvad det dog vilde sige, hvad dertil vilde fordres at kalde sig en Viis, saa det var Viisdom, at han end ikke vovede at kalde sig en Viis« (*Pap. X 5 B 107*, s. 297,6-17). Se også journaloptegnelsen NB6:73, i SKS 21, 73,2-13, og kommentaren dertil. – **σοφοι**: gr. (sophoí) vise. – **φιλοσοφοι**: gr. (philósophoi) egl. 'de, som elsker visdom', filosoffer.

I trykt udgave: Bind 22 side 199 linje 34